

БЪДИ СИГУРЕН, ЧЕ ГРЕХЪТ ТИ ЩЕ ТЕ НАМЕРИ

Дейвид Уилкерсън
20 Март 1987

Бъди сигурен, че грехът ти ще те намери! Това е едно от най-криворазбраните твърдения в цялото Божие Слово. Мойсей говори за един специфичен грях – упоритият отказ напълно да последваш Господ. Тук, на земята има много грехове, които остават неразкрити, а ще бъдат открити чак в Деня на съда. Павел каза: „В деня, когато Бог чрез Исус Христос ще съди скритото на хората според моето благовестие.” (Римляни 2:16). Гръцката дума използвана за „скритото” е: онова, което е скрито, замаскирано, покрито.

Прелюбодеецът може да крие греха си до деня на съда. Крадецът може да покрие престъпленията си и да не бъде хванат в този живот. Лошите сърца, злите помисли – те могат да останат скрити за хората. Лицемерието може да бъде с години прикривано зад маската на благочестието. Но, грехът на апатията винаги ще те намери – тук и сега! В това послание ще я наричаме /апатията/ „средно положение”!

Бог заповяда на Израил: „Защото вие ще преминете Йордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ, вашият Бог, ви дава; и ще я завладеете, и ще живеете в нея.” (Второзаконие 11:31). Наследството им беше от другата страна на Йордан, където Бог щеше да избере място, на което да постави скинията Си. Това беше в Сило, където Божият ковчег – символът на Господното присъствие между тях, щеше да си почине.

Бяха необходими две преминавания! Преминаването през Червено море беше преобраз на отделянето от света, идолите и похотта му – преобраз на чистото обръщане към Бог. Второто преминаване беше през Йордан, което представляваше това да умреш за себе си и да влезеш в пълнотата на Христос. На иврит Йордан означава: да потънеш, да си сломен, повален. Всъщност, изобразява смъртта. Смърт към всичко, което не прилича на Христос – всяка амбиция, идолопоклонство, его.

Йордан беше поток на смъртта!

Между двете преминавания беше територията на Галаад и Язир, които граничеха с Йордан и със Земята на изобилието. Това е Средната земя (средно положение – бел.пр.) – място на полу отдаденост, което беше напълно незащитено. То бе най-опасното място за живот, обградено от езически врагове и показва неуспех да се достигне до крайната Божия цел и намерение за децата Му.

Две и половина племена – Рувим, Гад и Манасия се почувстваха по-удобно в тази средна земя (средно положение – бел.пр.). Те всъщност казаха: „Дотук сме! Това място отговаря

точно на изискванията ни! Изминахме много път, уморени сме – дайте ни Галаад Язир. Нека другите продължат, ние оставаме тук!”

„Защото ние няма да наследим с тях отвъд Йордан и по-нататък, понеже нашето наследство ни се пада отсам Йордан...” (Числа 32:19). „... Нека тази земя се даде за притежание на слугите ти; не ни превеждай през Йордан.” (Числа 32:5)

Това не е просто исторически урок за битките на Израил. Тези уроци „служат за образ и сянка на небесните неща...” (Евреи 8:5). Павел каза: „Но тези неща бяха пример за нас, за да не жадуваме за злото, както те жадуваха.” (1 Коринтяни 10:6). „А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена.” (1 Коринтяни 10:11). С други думи, това е история с глас, който говори на нас!

Този пример за установяването в средната земя ясно показва хладността и компромиса в църквата днес. Бог ни разкрива с тази трагична история ужасните последици от частичното покорство. Ние виждаме как те започват добре в началото, но след това, точно когато смъртта към всичко от този свят ги поглежда в очите, те се отдръпват. Приспособимостта се превърна в техен начин на живот!

Библията ясно ни показва как грехът им, че се заселиха в средната земя ги намери. По-късно ще видите тези две и половина племена победени от врага, тичащи към идолопоклонството и краят им беше по-голямо опорочаване, отколкото в Египет.

Отличителни черти на тези, които живеят в средното положение

Онези, които живеят в средно положение имат някои общи черти. Днес, отличителните белези на тези две и половина племена могат да бъдат видени в онези, които отказват да стрият идолите си на прах и да умрат за света. Смисълът се разкрива в имената им на иврит.

РУВИМ ОЗНАЧАВА: СИН, КОЙТО ВИЖДА. Той беше първородния на Яков, но изгуби първородството си, понеже беше воден от похот. Рувим влезе при наложницата на баща си и Яков каза за него в последния си час: „Рувиме... ти си осквернил... качил на леглото на баща си...” (Битие 49:4). Яков описва сина си Рувим като: „Кипнал си като вода... няма да имаш превъзходството...” (Битие 49:3)

Мойсей разпозна тази слабост. Последната му молитва за Рувим бе: „Да живее Рувим и да не умре...” (Второзаконие 33:6). Мойсей каза пророчески слова, надявайки се и молейки се духа на света да не унищожи някой ден това племе.

Рувим имаше очи само за този свят – неговата похот, нещата и удоволствията му. Той беше нестабилен, защото сърцето му винаги бе раздвоено и този дух премина и в потомството му. Тук виждаме цяло племе привързано към света и решено да следва собствения си път.

ГАД ОЗНАЧАВА: ВОЙНИЦИ НА ЩАСТИЕТО (късмета – бел.пр.) – **НАЕМНИЦИ!** Мойсей каза за Гад: „Той си осигури първия дял...” (Второзаконие 33:21). Това племе външно изглеждаше

покорно - „извърши правосъдието на Господа“, но по-силно в него бе СОБСТВЕНИЯТ ИНТЕРЕС. Гад беше погълнат от своите си проблеми – от нуждата да ГО НАПРАВИ!

Философията на Гад е: „Ще бъда в Божията армия, ще съм покорен и ще правя всичко, което Бог очаква от мен. Но, първо трябва да осигуря живота и семейството си, след това ще бъда свободен да върша повече за Господ!“

Това е християнинът, който си мисли: „Бог очаква първо да се погрижа за семейството си – трябва да платя сметките. Веднага, щом на моята улица изгрее слънце и се закрепя малко, ще дам повече време на Господ.“ Коренът на този вид отношение е бунта. Няма изгарящо желание да угодиш само на Бог и да вършиш изцяло и единствено Неговата воля. Племето на Гад е загрижено за собствените си желания, усъвършенстване и интерес.

МАНАСИЯ ОЗНАЧАВА: ДА ЗАБРАВИШ, ДА ЗАНЕМАРИШ. Това беше първият син на Йосиф, който трябваше да получи първородството. Но, още в детството си разви една характерна черта, която Яков видя в духа. Манасия щеше да забрави пътищата на баща си Йосиф и да занемари Господната заповед.

„А Израил простря дясната си ръка и я възложи на главата на Ефрем, който беше по-младият, а лявата си ръка — на главата на Манасия, като НАРОЧНО КРЪСТОСА РЪЦЕТЕ СИ, защото Манасия беше първородният... Но като видя Йосиф, че баща му възложи дясната си ръка на главата на Ефрем, не одобри и хвана ръката на баща си, за да я премести... Но баща му отказа, като рече: Зная, сине мой, зная... И постави Ефрем пред Манасия.“ (Битие 48:14,17,18-20)

Колко близо до Бог трябва да е бил Израил (Яков), колко ясно воден от Святия Дух! Той предвиди идването на дух на разделение в това потомство! То щеше да се превърне само наполовина в осветено от Божията пълнота племе!

Иронично, но в това племе имаше един остатък, който измина целия път с Бог. Те носиха ковчега на Йосиф с костите му, за да бъдат погребани отвъд Йордан. „И Йосиф закле синовете на Израил, като каза: Понеже Бог непременно ще ви посети, да изнесете костите ми оттук!“ (Битие 50:25). „И Мойсей взе със себе си костите на Йосиф...“ (Изход 13:19)

В продължение на години, този ковчег напомняше на Манасия – „Ходи с Бог през целия път, пресечи Йордан, влез в пълнотата...“ Костите влязоха, половината от Манасия – не!

Размислете за този сбор от характерни черти на християните от средната земя: нестабилни (кипящи – бел.пр.) като вода в духовните си убеждения, нямат превъзходство в Божиите работи, хладки, отслабени от страст, управлявани от егоистични нужди, занемарили Словото, не приемащи сериозно Господните заповеди, правещи собствен избор, вместо да вярват на Бог, забравящи миналите Му благословения и дела, нежелаещи да се разделят с някои идоли, оправдаващи собствените си решения, нежелаещи да умрат за всичко, което би ги съблазнило да се върнат към средната земя!

Християните от средната земя стават инатливи и своеволни

Хората от средната земя развиват силен инат, който дори Мойсей не можа да промени! Те казаха: „Това е място за добитък, а слугите ти имат много добитък...” (Числа 32:1-4). Дори не помислиха за Божията воля и Божието Слово! Видяха тези зелени пасбища, погледнаха стадата си и казаха: „Това е наше! Не мърдаме от тук!”

Мойсей възнегодува: „Ще обезсърчите другите... вие се издигнахте вместо бащите си, род на грешни мъже, за да разпалвате още повече пламъка на Господния гняв срещу Израил.” (Числа 32:7,14)

Техният отговор: „Ти не разбираш!” Това, което всъщност казаха бе: „Ние обичаме братството, няма да се върнем към старите си грехове. Ще ходим покорни пред Господ, ще бъдем с вас и ще се бием срещу дявола, но не искаме да живеем по вашия начин. Имаме собствени идеи как да служим на Бог.” Мойсей можеше да ги мъмри колкото си иска, само да не се опитва да промени мнението им! „Ние ще преминем в боен ред пред Господа в ханаанската земя, а наследственото ни притежание да ни бъде отсам Йордан.” (Числа 32:32)

Те казаха: „Ние все още искаме да ходим с вас, но сме решили да живеем по нашия си начин.” Този дух се вижда и днес сред онези, които отхвърлят пътя на Кръста: „Не критикувам християните, които искат да живеят като светии, да се отричат от неща, да живеят стриктно, отричащи себе си, но това не е за мен. И аз съм добър като тях – може да не го показвам или живея, но не съм грешник. Просто имам собствено мнение относно светостта и ходенето с Бог!”

Те поставяха кариерата си преди Христос! Семейството си преди Христос! „Ще съградим тук кошари за добитъка си и градове за челядите си... а челядите ни ще седят в укрепените градове в безопасност от местните жители.” (Числа 32:16,17). „Деца ни, жените ни, стадата ни и всичият ни добитък ще останат тук в галаадските градове” (Числа 32:26).

Трябва ли да ги похвалим за това, че толкова добре се грижеха за децата и съпругите си? Не! Те държаха семействата си в средната земя, като по този начин ограбиха наследството им. Трябваше да ги заведат отвъд Йордан, където беше духовната власт – с Исус Навиев, който бе воден от началника на Господните войски. Отвъд Йордан беше и ковчега, представляващ Божието присъствие.

Трябваше да бъдат там, за да видят как ще да паднат стените на Ерихон. Трябваше да опитат гроздето на Есхол, меда на земята. Трябваше да влязат в Господната пълнота.

Тези заблудени бащи от средната земя мислеха, че семействата и децата им ще бъдат укрепени от любов, защита и просперитет! Така че, те построиха високи огради, за да ги предпазят, дадоха им всичко, от което се нуждаят и ги увериха, че ги обичат. Но, подцениха опасността!

Ето я голямата трагедия на онези, които няма да извървят целия път с Бог. ТЕ УНИЩОЖАВАТ БЛИЗКИТЕ СИ – БАБИ И ДЯДОВЦИ, СЪПРУЗИ И СЪПРУГИ, ДЕЦА! Исус предупреди: „... вие не влязохте и на тези, които искат да влязат, попречихте.“ (Лука 11:52)

Ето тук ги намери техния грях! Любовта не бе достатъчна. Да ги предпазят добре от врага и да им осигурят всичко, от което се нуждаеха, също не беше достатъчно. Те обрекоха семействата си, като ги заселиха в средната земя. Хората от средната земя ще бъдат съдени първи! Този беззащитен народ беше прегазен от врага. „В онези дни Господ започна да орязва части от Израил. И Азаил ги разби във всички области на Израил, от Йордан към изгрев слънце, цялата галаадска земя, гадците и рувимците, и манасийците...” (4 Царе 10:32-33). Децата им започнаха да се покланят на идоли. Жените им проституираха и станаха езичници във всичките си пътища. Загубиха всяко духовно желание и бяха морално и физически опустошени.

Нека предупредя родителите, да пресекат Йордан и бъдат разпнати за този свят и всичките му неща. Ако откажете да ходите с Бог и вместо това позволите компромис в живота и дома си, установявайки се някъде в средната земя на хладността, ще видите ден, в който грехът ви ще посети вашето семейство!

Ще загубите Божието помазание над живота си и дяволът ще плякосо домът ви. Децата и семейството ви ще паднат под изкушенията на света. Ще имате скръб върху скръб, грижа върху грижа, защото живеете върху несвята земя!

Да оставиш Божието присъствие

Тези, които живеят в средната земя, оставят Божието присъствие заради обикновена изповед на вяра. Битките бяха свършили и „Господ даде на Израил цялата земя, която се беше заклеймил да даде на бащите им, и те я завладяха и се заселиха в нея.“ (Исус Навиев 21:43). Беше време двете и половина племена да се върнат към мястото, където е сърцето им.

Стигнахме до един от най-тъжните епизоди в тази история. „И синовете на Рувим и синовете на Гад, и половината от манасиевото племе се върнаха и ОТПЪТУВАХА ОТ ИЗРАИЛЕВИТЕ СИНОВЕ, ОТ СИЛО, КОЙТО Е В ХАНААНСКАТА ЗЕМЯ, за да отидат в галаадската земя, в земята на притежанието си...” (Исус Навиев 22:9)

Ето я причината за цялото разделение – ВРЪЩАНЕТО КЪМ СРЕДНАТА ЗЕМЯ! Кой причини това разделение? Не онези, които ходеха с Бог, които следваха ковчега на присъствието Му и изцяло Му се покориха. Разделението беше причинено от онези, които бяха „ТЕЗИ СА, КОИТО ПРАВЯТ РАЗЦЕПЛЕНИЯ, ДУШЕВНИ ХОРА, КОИТО НЯМАТ ДУХА!“ (Юда 19)

Разделението е причинено от онези, които „излязоха от нас, за да се види, че не бяха от нас...” Павел каза: „Димас ме остави, като възлюби сегашния свят...” (2 Тимотей 4:10 – бел.пр.). Любовта към света причинява разделение. То се прави от онези, които се връщат! Всичките настоящи разделения са по причина на хора, които отказват да се придържат към

главата – Христос, отвърщат се от изискванията на Кръста, отхвърлят отричането от себе си и покорството на тесния път.

Онези, които живеят в средната земя трябва да построят един СКАЛЪПЕН ОЛТАР, НАРЕЧЕН „СВИДЕТЕЛ!“ „И когато дойдоха в околността на Йордан... те... издигнаха там голям и внушителен олтар... към израилевите синове... НАРЕКОХА ОЛТАРА СВИДЕТЕЛ, защото казаха: Той е свидетел между нас, че Господ е Бог...” (Исус Навиев 22:10,11,34)

Този олтар представляваше вик за обединение - положителната изповед на цяла класа християни от средната земя, желаещи да запазят идентичността си с онези, които вече ходеха в единство от Божията страна на Йордан.

О, каква доктринална и духовна бъркотия причини това! Какво разделение внесе – почти до война сред Божия народ. И всичко това бе причинено от християни от средната земя.

Цял Израил се събра в Сило, „за да излязат на война срещу тях...” (Исус Навиев 22:12). Свещеникът Елеазер и десетима лидери се приближиха към скалпения олтар. Те казаха на хората от средната земя: „Ако земята на вашето притежание е нечиста, тогава преминете в ЗЕМЯТА НА ГОСПОДНОТО ПРИТЕЖАНИЕ, КЪДЕТО СТОИ ГОСПОДНАТА СКИНИЯ, и вземете притежание между нас. Само не се бунтувайте против Господа...” (Исус Навиев 22:19)

Посланието беше ясно: „Ако се страхувате, че може да има разделение между нас, преминете Йордан. Ние сме обединени от Божието присъствие. Елате в пълнотата и живеете в мир с нас, но защо ви е друг олтар? Защо СВИДЕТЕЛ? Има само един олтар на обединението – скинията на Неговата святост.”

Възлюбени, онези, които влизат в благословената пълнота и святост на Христос, нямат нищо общо с разделенията. Няма баптисти или Божии асамблеи, или разкол в Неговото свято присъствие. Няма преградни стени и бариери! Всичко е Христос в святост.

Те имаха нужда от видимо доказателство за единството си с избрания Божи народ. Това беше олтар, построен от СТРАХ – страх, че не си част от движението на Бог! Те имаха чувството, че щяха да останат извън вечния Божий план за народа Му. „Ние сме сторили това от загриженост за нещо, като казахме: В бъдещите дни вашите синове може да говорят на нашите синове и да кажат: Какво общо имате вие с Господа, Израилевият Бог?... Вие нямате дял в Господа!” (Исус Навиев 22:24-27)

Какъв тъжен коментар! Те трябваше да са предвидили, че ще дойде време, в което единственото доказателство, че Бог е бил с тях, или че те са били с Него ЩЕШЕ ДА БЪДЕ КУПЧИНА КАМЪНИ! ЩО ЗА ИЗПОВЕД? Децата им щяха да гледат СВИДЕТЕЛЯ и да изповядат: „Така знам, че съм един от тях!”

Където има ЗАМИНАВАНЕ от Божия план, където хората се заселват при земното и чувственото, където християните вече не са на едно място, в съгласие, в горницата на отделянето в Христос, ТАМ СЪЩЕСТВУВА СКАЛЪПЕНО ЕДИНСТВО. ИМА ПРАЗНА, СТУДЕНА КАТО КАМЪК ИЗПОВЕД.

Ако живееш в средната земя и си от християните, които продължават „изцяло предадени на Господ“, ти ще се почувстваш изоставен. Ще обвиняваш другите, че са „по-святи от теб!“ и са тесногръди. Можеш да се опитваш да бъдеш един от тях, но няма да се получи! Причината е в теб! Ти си заминал далеч от определеното от Бог място на победа, единство и духовна сила.

Халев влезе в пълнотата

Халев е нашия пример за човек, който извървя целия път! Името му означава: СИЛЕН, ТВЪРД! Исус Навиев беше преобраз на Христос. Халев беше неразделно до Исус Навиев и представлява човек, който винаги ходи с Господ.

Халев отиде отвъд Йордан с шпионите. Докато беше там, Светия Дух го заведе в Хеврон – „мястото на смъртта“. Той изкачи с благоговение свещената планина и вярва се изля в душата му. Аврам и Сара бяха погребани там, както и Исаак и Яков, и патриарсите. Години по-късно, царството на Давид щеше да започне от там. Халев оцени това свято място! От този момент нататък той пожела Хеврон за себе си.

За него се казва, че „той напълно Ме последва“ (Числа 14:24). До самия си край, Халев никога не се поклати, за разлика от Соломон, който в последните си години „не ходи с Бог с цялото си сърце“. Но, на осемдесет и пет години, Халев можа да каже: „И днес съм все така силен, както в деня, когато Мойсей ме изпрати; както беше силата ми тогава, така е силата ми и сега — за бой и за излизане, и за влизане.“ (Исус Навиев 14:11)

На осемдесет и пет години той води най-великата си битка! „Затова сега, дай ми тази хълмиста земя (Хеврон) ...“ (Исус Навиев 14:12). „И Исус го благослови и даде Хеврон за наследство на Халев...“ (Исус Навиев 14:13). „Затова Хеврон стана наследството на Халев... защото той напълно последва Господа, Израилевият Бог.“ (Исус Навиев 14:14)

Какво славно послание!: Не е достатъчно да си умрял за греха и някога, в миналото да си влизал в пълнотата. Трябва да растеш в Господ до края! Да пазиш духовната си сила и власт, за да не се поклатиш. „Напълно да последваш Господ“, дори когато си стар! Трябва да имаш непрестанно растяща вяра.

Хеврон – наследството на Халев, означава :СВЪРЗАНО ДРУЖЕСТВО! С какво? Със смъртта! Не само смъртта към греха в Йордан, но живот в място на смърт. Живот в дружество със смъртта и възкресението на Исус Христос! „Дай ми тази планина“ – поиска той. С други думи: „Дай ми това ходене в смърт за себе си!“ Точно тук Аврам беше построил олтар, където да принесе в жертва сина си. Тук ще живеят Халев и племето му – непрекъснато свързани с олтара на живата жертва.

Възторгът на Халев за Господ предизвика свят огън и в децата Му. Докато децата на двете и половина племена се обърнаха и прегърнаха света и идолопоклонството му, семейството на Халев стана по-силно в Господ!

Халев отправи предизвикателство: „Който победи Кириат-Сефер и го превземе, ще му дам дъщеря си Ахса за жена!” (Исус Навиев 15:16). Готониил го превзе и се ожени за дъщерята на Халев. Той продължи с Господ и стана първия съдия на Израел.

Дъщерята на Халев притежаваше огнената ревност на баща си. Земята не ѝ беше достатъчна – тя искаше „водни извори“, затова слезе от магарето си и смело заяви: „Дай ми благословение — понеже си ми дал южна земя, дай ми и водни извори! И той ѝ даде горните извори и долните извори.” (Исус Навиев 15:19)

Всеки вярващ трябва да знае какво означават водните извори. ТЯ ИСКАШЕ САМИТЕ ИЗВОРИ НА ЖИВА ВОДА! Не искаше суха земя за себе си! Не искаше ялова пустош от духовен глад. Щеше да притежава добре напоено място в Господ.

Искам да видя това у всичките си деца и внуци – решително преследване на Божиите неща! Ревността, жаждата за Словото Му.

Бъди сигурен, че грехът ти ще те намери

Духът на леност и нерешителност със сигурност ще те намери – дори в този живот. Врагове ще се надигнат и ще те тормозят от всички страни, няма да имаш сила или духовно разбиране, за да се справиш със силните, яростни атаки на Сатана. Ще загубиш радостта и мира си в Бог. Духовният ти живот ще се изражда ден след ден. Ще загубиш Господното присъствие и в теб ще се настани безнадеждността.

Колко по-добре и колко по-сигурно е, да ходиш с онези, които желаят Божиата пълнота. Божието желание за всички нас е да влезем в място на почивка, радост и мир в Святия Дух. За това трябва да Го следваме „с цяло сърце и с всичката си сила.”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Be Sure Your Sin Will Find You Out](#) / [Бъди сигурен, че грехът ти ще те намери](#)